

Abstrakt

Tématem této diplomové práce je řízení o přestupcích v prvním stupni, přičemž hlavní důraz je kladen na postavení obviněného. Jelikož je v řízení o přestupku rozhodováno především o vině obviněného z přestupku, není myslitelné, aby probíhalo bez jeho účastenství. Je klíčovým subjektem, o jehož právech a povinnostech rozhoduje správní orgán obligatorně.

Zvláštní právní úprava přestupkového řízení je obsažena v části třetí zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, subsidiárně se použije zákon č. 500/2004 Sb., správní řád. Tyto právní předpisy poskytují základní zákonný rámec pro správné konání přestupkového řízení. Je však nutné uplatnit i celou řadu právních principů, jejichž právní úprava je obsažena v předpisech ústavní úrovně či v předpisech mezinárodního práva veřejného. Klíčovou roli zaujímá Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod poskytující obviněnému z přestupku garance spravedlivého procesu, jehož nedílnou součástí je i nutnost respektování principu presumpce nevinny a poskytnutí možnosti obviněnému využít soubor práv označovaných jako právo na obhajobu.

Předložená práce podrobně analyzuje jednotlivá procesní práva obviněného společně s jejich zařazením do příslušné fáze přestupkového řízení, poukazuje na povinnosti správních orgánů vůči obviněnému, poskytuje praktické příklady uplatnění procesních práv obviněného a pokud jsou tato limitována, pak práce rovněž objasňuje hranice těchto práv. Práce dokazuje, že obviněnému jsou poskytnuty všemožné prostředky, kterými se může bránit proti vznesenému obvinění. Pozornost je však věnována i opačnému přístupu obviněného, tedy tomu, jaké procesní důsledky by pro obviněného znamenala jeho nečinnost.

Diplomová práce se snaží poukázat na problematické aspekty institutů přestupkového řízení a navrhnout jejich možné řešení. Shrnuje rovněž nejdůležitější judikaturu v oblasti trestání přestupků a poskytuje ucelený přehled průběhu přestupkového řízení z pohledu obviněného z přestupku. Mimo to se zabývá i obecnou charakteristikou přestupkového práva, určuje základní prameny právní úpravy, charakterizuje přestupkového řízení jako součást výkonu veřejné správy a stanovuje jeho odlišnosti oproti řízení trestnímu.